

In Memoriam

Hampus Lyttkens (19 febr 1916 – 27 mars 2011)

Hampus Lyttkens föddes i Luleå den 19 februari 1916 där fadern Elof Axel var lärare. Fadern blev sedermera präst och med tiden kyrkoherde, först i Helsingland och så småningom i Gamla Uppsala. Hampus Lyttkens' mor Viola, född Bodén, var fil mag. Han kom alltså från en miljö med både teologiska och humanistiska intressen. 1937 blev Hampus Lyttkens filosofie och teologie kandidat och han tog sin prästexamen 1942. Den 20 december 1942 prästvigdes Lyttkens i Uppsala. 1952 disputerade han på avhandlingen *The Analogy between God and the World. An Investigation of its Background and Interpretation of its Use by Thomas of Aquino*.

Hampus Lyttkens blev docent i dogmatik med symbolik vid Uppsala universitet och besatt en docentbefattning mellan åren 1952 och 1958. Åren 1960 – 1961 innehade han en forskar-docentbefattning. 1962 blev han så professor i religionsfilosofi vid teologiska fakulteten i Lund. För religionsfilosofins vidkommande men även för hela teologiska fakulteten blev Hampus Lyttkens ett stimulerande tillskott inom såväl grund- och forskarutbildningen som i arbetet med fakulteten, men också på andra ledande befattningar inom universitetet. Han var en omvittnat mångsidig och social person och en mycket uppskattad lärare och seminarieledare med stort intresse för studenter och studerandefrågor.

Åren 1966 – 1969 var Lyttkens dekanus vid teologiska fakulteten och även under en period (1969 och framåt) prefekt. Lunds universitets prorektor var han mellan åren 1970 till 1977. Hampus Lyttkens gjorde sig snabbt känd som en duglig och effektiv person. Det framgår av alla de uppdrag han erbjöds och tog på sig. Han var en kraftfull ordförande för Akademiska föreningen 1977-1984. Att Hampus' intressen sträckte sig långt utanför teologiska fakulteten och inte upphörde med pensioneringen märks också i andra initiativ. Han startade till exempel Fakultetsklubben, en mötesplats för forskare från olika discipliner. I samband med lunchsammankomster höll inbjudna forskare föredrag och här utspann sig många spännande samtal. Fakultetsklubben blev en kreativ plats för samtal över

gränser. Inte minst uppskattad blev Lyttkens för sina insatser som inspektor för Lunds nation under den aktningvärda tidsrymden av 27 år, 1965 - 92. Ett uttryck för hur älskad och uppskattad Hampus Lyttkens var i denna egenskap är den medalj som 2006 instiftades för en nationsmedlem som på ett utomordentligt sätt gynnat Lunds nation. Medaljen heter Hampus-medaljen.

Trots att Hampus Lyttkens hade sin huvudsakliga filosofiska hemvist i den moderna analytiska filosofin kan man inte säga att han till sin person var präglad av den. Till den analytiska filosofin associeras ett kyligt intellekt och ett huvudsakligt intresse för begreppen, principerna och resonemangen. Hampus var engagerad av resonemangen men för honom gick individen och erfarenheterna i första hand. Lyttkens var i så måtto en filosof med egen unik karaktär. Den begåvade tanken kombinerad med ett varmt människointresse skapar den goda, levande och inklämmande forskaren.

Hampus Lyttkens öppnade religionsfilosofin för nya problemområden och i den andan har religionsfilosofin alltsedan dess verkat. Hans öppenhet och generositet gjorde att ämnet lyftes och breddades. Den klassiska hållningens motpol blev den framväxande livsåskådningsforskningen. Vad som också kom i blickfånget var frågor rörande religion och naturvetenskap. Det religiösa språkets filosofi fick en stark ställning. Även erfarenhetsfilosofi fick utrymme.

Hampus Lyttkens har otvivelaktigt betytt mycket för religionsfilosofins ställning både i och utanför Sverige. Han initierade *European Society for Philosophy of Religion* vars första konferens ägde rum i Lund 1976, där jag var sekreterare. Alltsedan dess träffas sällskapet vid olika lärosäten i Holland, England, Tyskland och Skandinavien vartannat år. Det har vuxit från att ha omfattat cirka tjugo deltagare till idag åtminstone hundratalet.

Hampus Lyttkens famnade stort och vitt men med ständig blick för det centrala, för människan, och vad som rörde sig i hennes samtid, såväl inom forskningen som utanför. Med sina breda intressen och sitt hängivna arbete för att

dels bringa olika discipliner i kontakt med varandra, dels öka kontakten mellan universitetet och samhället, är Hampus Lyttkens ett föredöme. Han var i flera avseenden tidigt ute och drivkraften låg i intresset för samhälle och människor.

Hampus Lyttkens *var* naturligtvis sin forskargärning och sin nyckelroll i de skiftande funktioner i Lunds akademiska liv som han utövade, men han var oändligt mycket mer än så. Han var en älskad make, far till sina barn, morfar till sina barnbarn, vän och kollega med många, många. Grunden till allt detta är att han var en unik person, en människa med *just sina* drömmar och tankar. En individ är oersättlig och kan inte återges uttömmande. Hampus var en människa att nalkas, möta och tacka för hans livsgärning. Men han var också det dolda han burit med sig in i sina valv och gömmor dit inga andras ögon når än de egna.

Catharina Stenqvist